

ДРУГИЙ ПРЕЗИДЕНТ МІЖНАРОДНОГО ОЛІМПІЙСЬКОГО КОМІТЕТУ

П'єр де Кубертен

Народився	1 січня 1863 Париж, Франція
Помер	2 вересня 1937 (74 роки) Женева, Швейцарія
Поховання	Лозанна
Громадянство	Франція
Національність	француз
Ім'я при народженні	Pierre Fredy de Coubertin
Діяльність	історик, педагог, учитель, спортсмен, письменник

Alma mater	Сорбонна
Титул	барон
Посада	Почесний Президент МОК

30 серпня 1887 року розпочалася кампанія за відродження Олімпійських ігор. За словами самого Кубертена, це трапилось після оприлюднення статті, у якій він звернув увагу французів на необхідність більш всебічної фізичної підготовки дітей у школах та створенню Ліги фізичного виховання.

У 1888 Кубертен видає книгу «Виховання у Англії», а у 1889 році «Англійське виховання у Франції». Розробляє проект відродження Олімпійських ігор.

У 1889—1890 роках, щоб надати олімпійському рухові міжнародного характеру та враховуючи невдалий досвід греків у відродженні Олімпійських ігор, вирішив залучити до організації відродження видатних спортивних діячів ряду країн: листувався з провідними фахівцями, організував міжнародні змагання з різних видів спорту, здійснював ділові поїздки до Англії, США та інших країн світу.

1890 року організовує в Парижі міжнародний науковий конгрес з фізичного тренування. Разом з однодумцями створює спілку спортивних товариств Франції та стає її першим генеральним секретарем.

Подорожуючи США, де у Чикаго, Каліфорнії, Техасі та Луїзіані, у Вашингтоні та Нью-Йорку відвідує університети і спортивні клуби, виступає з лекціями з історії спорту, популяризує власні ідеї відродження олімпізму,

Кубертен знаходить однодумців та активних прихильників відродження Олімпійських ігор в особі доктора Уільяма Пені Брукса (заснував у 1890 році олімпійське товариство та у 1895 році національну Олімпійську асоціацію); професора політичних наук у Принстоні Уільяма Слоєна (користувався великим авторитетом в університетських колах, які керували розвитком спорту в Америці); а також переможця багатьох великих змагань у 70-х роках XIX століття з бігу та греблі Чарльза Герберта (провідний організатор спорту, прибічник олімпійської ідеї та засновник міжнародних федерацій). Тісно товаришував з домініканським священиком Анрі Дідоном, який очолював лицей у Парижі, де вони разом проводили різноманітні спортивні змагання.

У період з 1891 по 1894 роки на базі утвореного міжнародного союзу П'єр де Кубертен розширив спортивний обмін та розповсюдив ідею відродження Олімпійських ігор. Створив комітет з підготовки скликання установчого конгресу.

25 листопада 1892 року виступив у Паризькому університеті Сорбонни, з доповіддю «Відродження олімпізму». Це була перша публічна пропозиція щодо відродження Олімпійських ігор.

Олімпійські ігри відбулися улітку 1896 року і мали значний успіх. Після їх завершення П'єр де Кубертен став президентом МОК.

Погляди Кубертена на олімпійський спорт, його ідеали і функції були викладені в написаній ним «Оді спорту». У травні 1906 року, захопившись ідеєю створення офіційного і стабільного поєднання мистецтва зі спортом під час Олімпійських ігор,

він скликав консультативну конференцію мистецтва, літератури і спорту, яка відбулася в будівлі театру Комеді Франсез.

До програми Олімпійських ігор 1912 року в Стокгольмі П'єр де Кубертен увів нову спортивну дисципліну — сучасне п'ятиборство.

1912 року вперше до програми Олімпійських ігор увійшов творчий конкурс – мистецькі змагання. «Ода спорту» отримала золото в категорії «Література».

17 липня 1914 року в залі Сорбонни, в присутності президента Французької Республіки Раймона Пуанкаре на урочистій церемонії, присвяченій 20-ій річниці відродження Олімпійських ігор, відбулася презентація олімпійського прапора, створеного за ескізами П'єра де Кубертена.

Після проведення Олімпійських ігор 1924 року в Парижі, які мали значно більший успіх ніж Ігри 1900 року, у 1925 році Кубертен залишив пост президента МОК.

З 1925 року став Почесним Президентом МОК до кінця життя.

Джерело:

<https://uk.wikipedia.org>

Президенти Міжнародного олімпійського комітету / за заг. ред. Марини Булатової. – Київ, 2001. – 213 с.